

STUDIUL PRIVIND RELAȚIA ÎNDRUMĂTOR (METODIST) – STUDENT ÎN CADRUL PRACTICII PSIHOPEDAGOGICE

Arsene Igor,

Universitatea de Stat de Educație Fizică și Sport a Republicii Moldova

Key words : *Student, teacher, guide relationship, guide – teacher trainee.*

Annotation: *This article attempts to broaden the vision of previous studies on the relationship “guide-student” by approaching the subject from a new perspective. We use the idea of equality and covariance analysis cases successful students to suggest new strategies to facilitate teaching student’s skills development practitioners. Retrospective analysis of case study methods essential, impression fact that they are a mix of objective and subjective factors.*

Actualitatea. Un program de formare practică, indiferent dacă este organizat sub forma unui internship sau a unui stagiu de practică, trebuie, în mod necesar, să fie atent urmărit de o persoană denumită convențional îndrumător de practică. Acestuia îi revine sarcina esențială de a îndruma tânărul, de a-l stimula, de a-i genera încrederea și interesul acestuia, de a determina în acesta atât dorința de implicare, cât și de a oferi un cadru organizat de derulare a învățării practice [1, 2]. Toate aceste activități derulate de un îndrumător (metodist) de practică necesită o pregătire anterioară, astfel încât acesta să dețină competențe și aptitudini organizatorice, respectiv aptitudini pedagogice. Nu este suficientă întâmpinarea studentului la intrarea sa pentru prima dată în instituția respectivă, ci trebuie acordată o atenție sporită și următoarelor aspecte: organizarea spațiului de lucru al stagiului, instrumentele puse la dispoziție, interacțiunea cu personalul instituției, măsurile de medicină și de protecție a muncii, instrumente și modalități de evaluare a progresului acestuia, delegarea de sarcini sau chiar oferirea de „autonomie controlată”. Se conturează, așa dar, o problemă de complexitate crescută, pe care ne propunem să o abordăm treptat în cele ce urmează [3, 4].

Pentru a putea înțelege importanța pe care o are pregătirea practică în dezvoltarea profesională a unui individ, este necesar să fie luate în considerare atât aspectele educaționale, cât și cele economice și sociale.

Stagiile de practică în cadrul formării inițiale în învățământul superior se realizează în întreprinderi, organizații, firme și instituții de învățământ, instituții medico-sanitare (în continuare – unități-baze de realizare a stagiilor de practică), identificate de către universitate în cadrul parteneriatului social, precum și în baza acordurilor bilaterale și internaționale, în cadrul proiectelor internaționale.

Stagiile de practică în învățământul superior se axează, în temei, pe: a) activitatea de cunoaștere generală a unității de practică în care este repartizat studentul; b) activități de observație și analiză a proceselor funcționale, sub îndrumarea coordonatorilor (îndrumător, metodiștilor) din partea unității-baze de realizare a stagiului de practică; c) colectarea informației în scopul elaborării tezei de licență/master; d) elaborarea setului de documente prestabilite și a raportului privind stagiul de practică [5, 6].

În cadrul Universității de Stat de Educație Fizică și Sport, stagiile de practică se realizează separat de orele teoretice, și constituie în medie 10 la sută din numărul total de ore (credite de studiu) prevăzute în planul de învățământ.

Stagiile de practică urmăresc următoarele obiective generale:

- dobândirea competențelor necesare integrării pe piața muncii;
- creșterea adaptabilității tinerilor la cerințele angajatorului;
- aprofundarea și aplicarea cunoștințelor studentului practicant, acumulate pe durata studiului;
- să furnizeze studentului practicant cunoștințe practice despre modul în care funcționează;
- să ofere posibilitatea studenților practicanți de a obține experiență prin intermediul contactelor stabilite în cadrul activității zilnice;
- stimularea interesului față de profesia aleasă, cultivarea datoriei și deprinderilor profesionale;
- constituirea personalității în profesie, educarea unor convingeri ferme, a calităților morale, a competenței, a respectării cu strictețe a legalității și normelor deontologice profesionale;
- formarea deprinderilor de planificare a activității zilnice și de autocontrol asupra realizării măsurilor planificate;
- studierea actelor normative ce reglementează activitatea instituțiilor de profil din țară;
- familiarizarea stagierilor cu structura, modul de organizare și activitatea instituțiilor de profil, cu particularitățile și volumul atribuțiilor lor de serviciu [11, 12].

Competențele generale ale stagiilor de practică pot fi grupate în instrumente pentru a poseda cunoștințe generale de bază: a comunica informații, idei, probleme și soluții din domeniul profesional; de comunicare scrisă și orală în limba maternă și într-o limbă de circulație internațională; de analiză și sinteză; de a decide independent; de a susține public un discurs coerent și logic; de a asigura promovarea și respectarea legalității în activitatea desfășurată; de a aprecia diversitatea; de a avea un comportament etic și de respectare a regulilor deontologiei profesionale; de negociere și elaborare de proiecte; de colaborare cu specialiștii și experții din alte domenii; de a demonstra un comportament etic

în activitatea profesională; de a rezolva situații profesionale uzuale, în vederea soluționării eficiente și deontologice a acestora; de adaptare la noi situații; de a se adapta la procesul de integrare europeană și de armonizare a legislației specifice domeniului de activitate; de a interpreta și a aplica legislația specifică domeniului de specializare; de a lucra independent; de a obține și a îmbunătăți calitatea; de organizare și realizare a cercetării; de a dezvolta responsabilitatea față de implicațiile etice și consecințele sociale ale cercetărilor [7, 8, 9, 10].

Obiectul cercetării – este reprezentat de programul de formare practică a studenților, facultatea Pedagogie. Cercetările efectuate în cadrul acestei lucrări, au fost realizate cu participarea studenților practicanți de la facultatea pedagogie.

Scopul cercetării – Studiul privind relația îndrumător (metodist) – student în cadrul practicii psihopedagogice.

În conformitate cu scopul cercetării a fost identificată și sarcina de bază care a constatat în investigarea rolului și importanța relației îndrumător (metodist) – student în cadrul practicii psihopedagogice

Organizarea cercetării. Pentru desfășurarea și organizarea cercetării privind studiul fenomenelor date, au fost elaborate chestionare pentru care a fost posibilă evaluarea relației îndrumător (metodist) – student în cadrul practicii psihopedagogice.

Metode de cercetare.

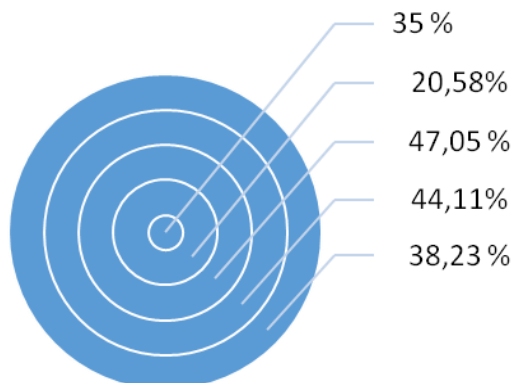
- observația pedagogică;
- chestionare sociopedagogice;
- experimentul pedagogic – evaluări pedagogice de control;
- metoda statistico-matematică;

Toate acestea ne-au condus spre a determina care este nivelul relației dintre îndrumător(metodist) și studentul practicant și au fost scoase în evidență anume acele rezultate ce ar face ca aceasta să fie una constructivă și bazată pe principii didactice:

Datele studiului în cadrul Facultății de Pedagogie.

La întrebarea, dacă „îndrumătorul (metodist) i-a oferit suficiente informații pe perioada desfășurării practicii psihopedagogice (P.P.) referitor la” (fig. 1): elevi – 35, 29%, documente școlare – 20,58%, școală, studenții facultății pedagogie au răspuns – 47,05 %, și respectiv „modul de desfășurare al P.P.” – 44,11% din totalitatea generală au acordat note înalte îndrumătorului (metodist). Referitor la întrebare ce ține de „cum a fost sprijinit în elaborarea unui bun proiect didactic pentru predare individuală și sau pentru anticiparea posibilelor dificultăți și apreciez modul în care îndrumătorul (metodist) l-a ajutat în implementarea proiectului didactic, și dacă îndrumătorul (metodist) l-a ajutat să identifice ariile în care am întâmpinat dificultăți în realizarea procesului de

proiectare-predare și l-a sprijinit în găsirea celor mai bune soluții și cum a fost încurajat în experimentarea de idei și abordarea în mod creativ a activității didactice” – 38,23% din totalitatea generală au acordat note înalte îndrumătorului (metodist).

Fig. 1. Datele sondajului sociologic

Iar la întrebarea „dacă îndrumătorul (metodist) i-a oferit feed-back constructiv la sfârșitul orelor observate” este de 26,47%, iar, predate de – 35,29% din totalitatea generală (fig. 2).

Fig. 2. Datele sondajului sociologic

Și respectiv în ceea ce privește evaluarea, „i-a comunicat standardul minim de competență pe care trebuie să-l îndeplinească” – 32,35% sau „cum a fost ajutat să înțeleagă și să însușească criteriile după care a fost evaluat” – 29,41%, și „modul în care a fost evaluat l-a determinat să-și îmbunătățească performanțele” – 32,35%, a fost ajutat să-și dezvolte capacitatea de autoevaluare – 47,05%.

Întrebarea referitor la P.P. dacă a fost „determinantă pentru îmbrățișarea profesiei de cadru didactic și dacă îndrumătorul (metodist) l-a ajutat să-și identifice punctele tari în activitatea de profesor” – 41,17% au dat note pozitive și dacă „îndrumătorul(metodist) l-a ajutat să reflecteze asupra aspectelor mai puțin bune din prestația sa” – 47,05% din totalitatea generală au răspuns cu note mari.

Concluzii.

1. Un profesor model ar trebui să-și formeze un stil psihopedagogic democratic, să țină cont de nevoile studentului, nu numai de obligațiile lui, să aibă vocația pentru cariera lui, vocație ce înseamnă atât motivație interioară, cât și dragoste pentru copii.

2. Printre calitățile ideale ale unui bun profesor se numără și talentul pedagogic, abilitățile sociale și empatică și capacitatea de a relaționa nu doar cu grupul de studenți practicanți, ci și cu fiecare student în parte. Copiii au nevoie de afecțiune, securitate și de stima de sine, iar aceste nevoi trebuie asigurate atât în mediul familial, cât și în cel școlar, asta pentru o dezvoltare personală armonioasă a viitorului profesor.

3. Un profesor-mentor care își ignoră studenții, îi ironizează, este nervos și se bazează exclusiv pe autoritatea sa, nu numai că nu va avea rezultate didactice bune, ci va afecta și dezvoltarea personalității studentului ca viitor pedagog.

Bibliografie

1. Arsene I. *Relațiile cu profesorul la elevii din școli normale și la elevii cu reținere în dezvoltarea psihică în cadrul lecțiilor de educație fizică (clasa VIII)*. În: *Cultura fizică: Problemele științifice în domeniul învățământului și sportului*. Mater. conf. științ. internaț. ale doctoranzilor. Chișinău: INEFS, 2004, p. 5-7.

2. Avram E. *Pregătirea practică a studenților – premisă a inserției eficiente pe piața muncii*. (Proiect POSDRU) Tg. Mureș: 2007. 180 p.

3. Arsene I. *Posibilitățile de formare a motivației instructive la copii cu reținere în dezvoltarea psihică*. În: *Știința culturii fizice. Pregătirea profesională, antrenament sportiv, educație fizică, recuperare, recreație*. Chișinău: USEFS, 2009, Nr.3/3, p. 70.

4. Bondrea A. ș.a. *Manual de practică*. București: Editura Fundației România de Mâine, 2011. 234 p.

5. Arsene I., Arseni A. *Instituțiile de protecție a drepturilor copiilor și familiei în Republica Moldova*. Chișinău: ”Valinex” SRL. 2011. 108p.

6. Arsene I. *Caracterul reprezentativ și contemporan al normelor de apreciere a competențelor psihomotrice și categoriilor de vîrstă în cadrul procesului de educație fizică și sport*. În: *Teoria și arta educației fizice în școală*. Chișinău, 2013/2(31), p. 38-42.

7. *Ghidul privind stagiul practicii de specialitate: Ciclul I – studii superioare de licență (specialitatea Educație fizică și sport)*. Chișinău, 2014. 64 p.

8. Bădescu M., Bădescu L, Manuela Ciocoiu. *Relația profesor – student între realitate și speranță*. Revista Romană de Bioetică, Vol. 7, Nr. 4, Octombrie – Decembrie 2009.

9. Truța E., Mardar S. *Relația profesor-elevi: blocaje și deblocaje*. București: Editura Aramis, 2005.

10. Bulzan C. ș.a. *Ghid de practică pedagogică*. București: Editura Didactică și Pedagogică, 2009. 266 p.

11. Gonciaruc S., Busuioc S. *Formarea competenței didactice în procesul stagiului de practică psihopedagogică*. În: Teoria și arta educației fizice în școală, nr. 3, Chișinău, 2011, p.5-15.

12. *Regulamentul-cadru privind stagiile de practică în învățământul superior* (Anexa la Ordinul Ministerului Educației al Republicii Moldova nr.203 din 19.03.2014). 12 p.

DIN PERSPECTIVA PREGĂTIRII PROFESIONALE A SPECIALISTULUI-ANTRENOR: TENDINȚE, PRINCIPII, LEGITĂȚI

Buftea Victor,

Universitatea de Stat de Educație Fizică și Sport a Republicii Moldova

***Key words:** professional training, specialist-trainer, sport, development tendencies, didactic principles, reorganization, efficiency.*

***Abstract.** In this article are described some professional training aspects of the specialist-trainer in modern Olympic sport. Depending on the increasing level of the competition on the international arena, the elite gymnast's training level requires new strategic and methodological approaches. In turn, this determines the modern sport tendencies that dictates all the dimensions of the gymnasts' macro-training, based on some concrete principles. All these can be possible when the most important character – the trainer-specialist – that trains the gymnast, will know the new requirements of the sportive industry at the actual moment. In the article are described the most important tendencies, principles and laws, based on which, being known in details, the trainer can build a multiannual training process with a high level of efficiency.*

Actualitatea și importanța temei abordate. Sporirea concurenței pe arena sportivă internațională, comercializarea și profesionalizarea multor probe, precum și alți factori, impune specificului de pregătire a antrenorilor la momentul actual abordări sistemice cu un înalt grad de eficacitate. Cercetările efectuate în teoria și practica antrenamentului sportiv datează că pentru obținerea performanțelor înalte în orice probă este necesară interdependența pregătirii profesionale înalte a specialistului (antrenorului) cu evidențierea capacităților bio-psiho-motrice ale fiecărui sportiv prin aplicarea anumitor tehnici și instrumente de lucru [1, 5, 8, 9].

În acest context politicile pregătirii antrenorilor la toate probele sportului olimpic sunt focusate pe asigurarea calității procesului de antrenament unde, rolul primordial și de responsabilitate majoră în acest proces se datorează capitalului de competențe profesionale a specialistului-antrenor.